

Nakon iznošenja završne riječi Odbrane, koja je zatražila oslobađajuću presudu za Srpka Pustivuka, Sudsko vijeće zakazalo je izricanje presude za 20. decembar 2011. godine. Pustivukova Odbrana istakla je u završnom izlaganju kako Tužilaštvo BiH nije dokazalo da je optuženi ubio niti učestvovao u ubistvu Zahida Selimovića, kao ni u napadu na kuću njegovih roditelja 29. maja 1992. godine. Slavko Aščerić, branilac optuženog, istakao je kako Odbrana nije sporila da je Pustivuk bio na mjestu događaja, ali da je tu bio “na poziv oca, da spriječi zločin nad komšijama”.

“Kako je moguće da u jednoj minuti Srpko ubije jedno dijete, a drugo, koje je ranjeno, uzme u naručje i odvede u bolnicu i tako ga spasi!? On nije bio u stanju da učini taj zločin, jer je došao da pomogne, i to ne kao policajac, već kao komšija”, rekao je branilac, zatraživši da Sudsko vijeće donese oslobađajuću presudu, te da optuženog pusti iz pritvora.

Pustivuk, bivši pripadnik Stanice javne bezbjednosti (SJB) Ilijaš, tereti se da je 29. maja 1992. godine, s grupom vojnika Prve srpske ilijaške brigade, došao do porodične kuće u selu Gornja Bioča, općina Ilijaš. U optužnici stoji da je tom prilikom Pustivuk, zajedno s ostalim vojnicima, pucajući iz pješadijskog naoružanja, usmrtio jednog i teško ranio tri civila.

Tužilaštvo BiH tereti Pustivuka i da je tokom maja i juna 1992. učestvovao i u nezakonitom zatvaranju civila Bošnjaka u osnovnoj školi u Gornjoj Bioči, koji su potom pritvarani u logore i druge zatočeničke centre. U pritvoru se nalazi od jula 2010. godine.

Aščerić je kazao da je jedini očevidac ubistva Zahida Selimovića bio zaštićeni svjedok O4, koji je kao svjedok Odbrane kazao da je mladića ubio izvjesni “Kapetan Zoran”, te da je optuženi Pustivuk u to vrijeme već bio na putu za bolnicu, noseći ranjenu djevojčicu.

“Na suđenju su spomenuta mnoga imena koja se dovode u sumnju kao saučesnici ili direktni učesnici ovog djela. Zašto niko od njih nije procesuiran?”, upitao se branilac u završnoj riječi. Odbrana također smatra kako optuženi Pustivuk nije odgovoran za zatvaranje bošnjačkog stanovništva u osnovnoj školi u Gornjoj Bioči, u kojoj je, prema braniocu, bila “velika grupa onih koji se ne mogu smatrati civilima”.

Odbrana je istakla kako su mnogi od svjedoka potvrdili da su prije zatočenja u školi posjedovali naoružanje, radiostanicu te da su time ugrožavali bezbjednost stanovništva.

“Druga grupa ljudi posvjedočila je kako su sami došli do škole. Oni su tu bili iz bezbjednosnih razloga. Slobodno su mogli izlaziti, obilaziti kuće, donositi sebi hranu... Smatramo da nije riječ o teškom protupravnom lišavanju slobode”, rekao je Aščerić.

Na kraju iznošenja završne riječi, Vijeću Suda BiH obratio se i optuženi, naglasivši da nije počinio niti učestvovao ni u jednom zločinu koji mu se optužnicom stavlja na teret.

“Moj glavni zadatak je bio da zaštitim porodicu i svoje selo. Meni je žao svake žrtve. Ali ubistva i pritvaranje komšija nisam počinio. Moja savjest je čista”, rekao je Pustivuk. Suđenje Srpku Pustivuku počelo je 2. novembra 2010. godine.

BIRN Justice report

[Preuzeto sa www.ilijas.ba](http://www.ilijas.ba)